

DOBRA PRAKTYKA W PYRZYCKIEJ SZKOLE MUZYCZNEJ I STOPNIA WSPÓLNE MUZYKOWANIE UCZNIÓW I NAUCZYCIELI

Wspólne muzykowanie to radość i wyzwanie;

Muzykowanie wspólne to korzyści obopólne.

Duet fortepianu ze skrzypcami;

Cudnie pieści nas dźwiękami.

Marta Podolska

Zastanówmy się, czym różni się muzykowanie w duecie czy większym zespole od gry solowej? W grze solowej artysta jest „sam sobie sterem, żeglarzem, okrętem”, a w przypadku gry zespołowej solista musi wstrząchać się w wykonaniu pozostałych muzyków, czyli trochę tak, jakby grał na kilku instrumentach równocześnie. Muzykowanie zespołowe zmusza mózg do zwiększonej aktywności, a samego muzyka uczy szacunku do wykonywanego dzieła i muzyki w ogóle.

W przypadku młodych adeptów sztuki muzycznej granie zespołowe pełni dodatkową, ale jakże ważną funkcję, uwrażliwienia ucha i duszy początkującego artysty. Wspólne muzykowanie sprawia, że w trosce o dzieło artyści muszą ze sobą współpracować i właśnie to współdziałanie oraz jego owoc w postaci wykonywanego utworu dają satysfakcję i radość zarówno muzykom, jak i publiczności.

Dobrym sposobem uczenia gry zespołowej jest wspólne muzykowanie uczniów i nauczycieli.

Uczniowie obserwują zachowanie nauczycieli, lepiej wyczuwają frazę muzyczną i formę utworu. Mają szansę nauczyć się, jak prowadzić cały zespół, wskazać rozpoczęcie dzieła oraz jego poszczególne części. Wspólne koncertowanie uczniów z nauczycielami nobilituje uczniów i daje im większą pewność siebie.

Pyrzycka Szkoła Muzyczna I stopnia powstała w 2006 roku. Uroczysta inauguracja odbyła się 13 września 2006 roku. Oferta edukacyjna w cyklach 6 i 4-letnim dla 40 pierwszoklasistów była atrakcyjna: nauka indywidualna w klasach: fortepianu, akordeonu, skrzypiec, altówki, gitary, klarnetu i perkusji, oraz zajęcia grupowe: kształcenie słuchu, rytmika i chór.

Wspólne muzykowanie uczniów i nauczycieli na początku procesu edukacyjnego było naturalnym wymogiem, ponieważ społeczność szkolna (uczniowie i nauczyciele) chciała jak najszybciej „zaistnieć” w środowisku lokalnym. Pierwszy koncert dla rodziców oraz zainteresowanych pyrzychan, podczas którego uczniowie muzykowali wraz ze swoimi nauczycielami, odbył się w październiku 2006 roku z okazji Dnia Edukacji Narodowej.

Pierwsze wspólne doświadczenia koncertowe, łączące umiejętności nauczyciela ze świeżością i zapałem ucznia, ukierunkowały rozwój szkoły na

BUDOWANIE RELACJI MISTRZ I UCZEŃ W PRAKTYCE.

Już w pierwszym roku pracy szkoły powstały duety instrumentalne, w których dzieci chętnie grały z nauczycielem lub z kolegą. Nagrodą dla uczniów było zajęcie czołowych miejsc w Międzyszkolnym Konkursie Duetów Instrumentalnych, który odbył się w maju 2007 roku w PSM I i II stopnia w Stargardzie Szczecińskim.

Kolejny rok szkolny 2007/2008, oprócz powstania kolejnej klasy instrumentalnej - klasy wiolonczeli, przyniósł rozkwit muzykowania zespołowego. Duety zmieniły się tria, kwartety, kwintety. W składzie każdego zespołu muzycznymi partnerami byli uczniowie i nauczyciele. Wspólne prezentacje koncertowe były muzyczną zabawą, w której nie ma miejsca na tremę, niezdrową rywalizację, za to jest muzyczny dialog i wzajemna otwartość. Opinię tę potwierdzają wypowiedzi uczniów:

- „Lubię grać z nauczycielem, bo mam pewność, że ten partner mnie nie zawiedzie”.
- „Widzę nauczyciela w takich samych okolicznościach, w jakich ja się znajduję”.

- „Dostaję oprócz teorii fantastyczną praktykę, co sprawia, że mam jasność w myśleniu i graniu”.
- „Podoba mi się, że nauczyciel sam stosuje się do zaleceń, które od niego dostaję”.
- „Chcę dorównać nauczycielowi w grze!”
- „Mogę poczuć się równa swojemu nauczycielowi”.
- „Jesteśmy w tym momencie muzycznymi partnerami”.
- „Grając z nauczycielem uczę się, co jest istotne”.
- „Widzę, że to wszystko ma sens i dzięki temu chcę pracować”.
- „Wspólnie odkrywamy język, dzięki któremu dogadujemy się”.
- „Muzyka, którą gramy, naładowana jest różnymi emocjami, przez to jest taka piękna”.
- „Zrobię wszystko, żeby grać tak pięknie jak mój nauczyciel”.
- „Możemy na sobie polegać”.
- „Nie boję się występu, gdy obok siedzi mój nauczyciel”.

W roku szkolnym 2008/2009 powstała kolejna klasa instrumentalna – klasa fletu oraz rozpoczęła działalność szkolna orkiestra smyczkowa. Uczniowie chętnie uczestniczyli w konkursach regionalnych, na których zajmowali czołowe lokaty. Uczennica pani Kamili Marchlewicz-Uchal z klasy altówki, Justyna Robak, w Ogólnopolskich Przesłuchaniach Centrum Edukacji Artystycznej otrzymała 21 pkt. Analizy postępów uczniów dokonywane każdego roku przez nauczycieli doprowadziły do jednoznacznego stwierdzenia, że

WSPÓLNE MUZYKOWANIE UCZNIÓW I NAUCZYCIELI W WYMIERNIE WPŁYWA NA POSTĘPY UCZNIÓW W GRZE NA INSTRUMENTACH:

- poprawia motywację do ćwiczenia,
- pomaga w dążeniu do perfekcji,
- uczy mądrej pracy i słuchania własnej gry,
- poprawia samokontrolę,
- mobilizuje do pokonywania trudności,
- minimalizuje treść,
- wzmacnia kreatywną postawę,
- buduje wiarę w swoje możliwości,
- ułatwia „zakochanie się w muzyce”.

W piątym roku pracy szkoły – rok szkolny 2010/2011 – Pyrzycka Szkoła Muzyczna I stopnia w ramach współpracy z miastami partnerskimi Vysoke Myto (Czechy) i Korbach (Niemcy) zaproponowała utworzenie Międzynarodowej Orkiestry Młodzieżowej Miast Partnerskich.

Uczniowie naszej szkoły, tradycyjnie z nauczycielami, oraz starsi koledzy ze szkół muzycznych z Vysoke Myto i Korbach we wrześniu 2010 roku powołani zostali do składu Międzynarodowej Orkiestry Młodzieżowej.

Rozpoczęła się fantastyczna przygoda z muzyką Dwořáka, Beethovena, Telemanna, Sewena w roli głównej, gdzie miejsce miała ciężka praca, ale przede wszystkim ekstra zabawa. Pyrzyccy uczniowie, dzięki wcześniejszym doświadczeniom muzykowania zespołowego z nauczycielami, z wielkim zapałem i bez kompleksów podjęli pracę nad trudnym programem, nie czuli dystansu wobec starszych i wiekiem i stażem muzycznym kolegów. Program opanowali znakomicie, a nagrodą była wspaniała integracja z młodymi muzykami oraz udział w koncertach Międzynarodowej Orkiestry Młodzieżowej Miast Partnerskich w Vysoke Myto (2010 rok) w Pyrzychach (2011 rok) i w Korbach (2012 rok)

Rok szkolny 2010/2011 to również powstanie kolejnej klasy instrumentalnej – klasy saksofonu, a uczennica z klasy skrzypiec pani Kamili Marchlewicz-Uchal, Natalia Haręża, miała zaszczyt i przyjemność uczestniczyć w Ogólnopolskich Przesłuchaniach Centrum Edukacji Artystycznej.

W kolejnym roku szkolnym 2011/2012 uczniowie klasy IV/4, pracujący pod kierunkiem pani Krystyny Bosiackiej, uzyskali bardzo dobry wynik (63,8) w testach z kształcenia słuchu Centrum Edukacji Artystycznej.

Obecnie w Pyrzyckiej Szkole Muzycznej I stopnia istnieje 12 klas instrumentalnych. Szkoła oferuje naukę gry na fortepianie, akordeonie, skrzypcach, altówce, wiolonczeli, kontrabasie, gitarze, flecie, klarnecie, saksofonie, trąbce i perkusji. Prężnie działają szkolne zespoły: chór mały, chór duży, orkiestra dęta, orkiestra smyczkowa, orkiestra rozrywkowa „The Figiels”, kwintet i kwartet akordeonowy, kwartet wiolonczelowy oraz wiele duetów w różnych kombinacjach instrumentalnych. 13 absolwentów kontynuuje naukę w szkołach muzycznych II stopnia w innych ośrodkach. Nie zapominając jednak o swojej pierwszej szkole dołączają do zespołów podczas koncertów promujących pyrzycką szkołę.

O pozytywnym nastawieniu do zespołowego muzykowania i korzyściach z niego wypływających świadczą wypowiedzi pedagogów:

- „Zawsze prowadzę zajęcia z wykorzystaniem własnego instrumentu”.
- „Każdy uczeń chce żebym grał z nim wspólnie na zajęciach”.
- „Bardzo często gramy utwory razem – unisono albo w duecie”.
- „Kiedy pokazuję, jak grać dany fragment w praktyce, zajmuje to o wiele mniej czasu niż opowiadanie o tym”.
- „Wspólne granie skraca drogę do sukcesu”.
- „Prowadzimy na lekcji niesamowity dialog muzyczny!”
- „Nie musimy pracować nad dźwiękiem – dzięki muzycznemu dialogowi to przychodzi samo”.
- „Jestem MISTRZEM, więc mój własny warsztat instrumentalny musi być nieustannie weryfikowany i doskonały”.
- „Nawet podczas odczytywania nowego utworu wspieram uczniów towarzysząc im”.
- „Wspólna praca nad utworem mobilizuje uczniów do większego wysiłku”.
- „Uczniowie sumiennie przygotowują się do zajęć, bo wiedzą, że pracujemy wspólnie”.
- „Gdy gramy razem, uczniowie są wyjątkowo skoncentrowani”.
- „Podczas wspólnej gry delikatnie narzucam właściwą interpretację”.
- „Uczniowie stają się bardzo otwarci i kreatywni”.
- „To wielka przyjemność towarzyszyć uczniom podczas występów”.
- „Tworzymy jedną muzykę, naprawdę jesteśmy partnerami”.
- „Poprzez wspólne muzykowanie budujemy niesamowity szacunek do siebie nawzajem”.
- „Uczniowie mogą zawsze na nas liczyć – jesteśmy razem w dobrych i trudnych chwilach”.
- „Grając razem z uczniami podczas koncertu, odczuwam ogromną radość i spełnienie swojej misji”.
- „Jestem dumna, że ja i moi uczniowie gramy w jednym zespole”.

Wspólne muzykowanie uczniów i nauczycieli Pyrzyckiej Szkoły Muzycznej I stopnia w niebagatelny sposób wpływa na wzrost poziomu i wyników kształcenia, a uczniowie nie wyobrażają sobie pracy w zespole bez udziału MISTRZA. To ważne powody, dla których dotychczasowe praktyki będą szczególnie pielęgnowane i udoskonalane.

Za pomoc w przygotowaniu materiału serdecznie dziękuję:

pani Marcie Podolskiej, pani Dorocie Kosała pani Beacie Haręży i panu Jerzemu Wilgoickiemu.

DYREKTOR SZKOŁY

Ewa Loba-Diakité